

UITSPRAAK

SGIM 2018-049

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van A, wonende te B, hierna te noemen 'klaagster', tegen zorgaanbieder C, tandarts te D, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster heeft op 7 oktober 2018 het geschil bij de Geschilleninstantie Mondzorg aanhangig gemaakt.
2. Het door klaagster verschuldigde griffiegeld heeft de Geschilleninstantie Mondzorg op 9 november 2018 ontvangen.
3. Verweerder heeft op 26 september 2018 het verweerschrift ingediend.
4. De hoorzitting heeft op 15 maart 2019 plaatsgevonden te Bunnik. Klaagster is, vergezeld van haar echtgenoot ter zitting verschenen. Verweerder, is ter zitting verschenen, vergezeld van zijn partner.

Het geschil

Het geschil betreft, zakelijk weergegeven, het verwijt dat verweerder bij klaagster zonder haar toestemming en zonder overleg over de risico's en alternatieve behandelingen een kies heeft behandeld.

Hierdoor is aan klaagster schade aan de gezondheid, met als gevolg lichamelijke en emotionele klachten, evenals financiële schade toegebracht.

Klaagster stelt dat tandarts E op 16 augustus 2017 tijdens de controle een gaatje ontdekte in element 46 en dat zij, zo meent klaagster, hiervoor een behandelafpraak diende te maken zodra zij pijn kreeg. Klaagster maakte een behandelafpraak voor behandeling van dit element op 30 april 2018. De behandeling werd gedaan door verweerder, die in de praktijk van E werkzaam is. Zonder overleg met collega E, die volgens klaagster bekend was met het gaatje in element 47 maar dit eerst met klaagster had willen bespreken, en zonder overleg met of uitleg aan klaagster heeft

verweerder behalve element 46 ook element 47 behandeld. Van deze kies had klaagster echter geen last.

Als gevolg van deze behandeling kreeg klaagster later veel pijn aan element 47, waarna de kies door een andere tandarts endodontisch moest worden behandeld. Ook heeft klaagster de kaakchirurg moeten bezoeken vanwege het ontstaan van een fistel.

Klaagster heeft nog steeds pijn en wijt dit aan de behandeling van verweerder.

Klaagster verwijt verweerder dat hij zonder haar toestemming het element 47 heeft behandeld en dat zij door die behandeling pijn en financieel nadeel heeft gehad.

Klaagster vordert de kosten van de latere behandelingen en aangeschafte pijnstillers. Ook wil zij een vergoeding voor de gederfde inkomsten door het niet hebben kunnen werken gedurende 22 dagen en een vergoeding voor de opgelopen emotionele schade. De totale gevorderde schadevergoeding bedraagt € 3.097,50 aan gemaakte kosten en gederfde inkomsten en € 800,- immateriële schade.

Het verweer

Verweerder erkent dat klaagster voor behandeling van element 46 kwam. Hij kan zich de precieze gang van zaken niet meer herinneren maar denkt dat niet is gesproken over behandeling van ook element 47.

Verweerder meende echter dat collega E op de tijdens de eerdere controle gemaakte bitewing foto's naast het gaatje in element 46 ook in de kies ernaast, element 47, een gaatje heeft geconstateerd; op het behandelplan stond het vullen van de elementen 47 klasse II mo en 46 b klasse V. Er is daarom sprake van miscommunicatie en geen fout.

Desgevraagd kan verweerder ter zitting niet aangeven op welke wijze overdracht van de bevindingen van collega E aan hem heeft plaatsgevonden. De patiëntenkaart waarin een en ander moet zijn vastgelegd ontbreekt in de aan de Geschilleninstantie overgelegde documentatie. Ter zitting zegt verweerder nazending toe opdat de Geschilleninstantie alsnog kennis kan nemen van deze patiëntenkaart, nadat hiertoe ook het akkoord is verkregen van klaagster.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de [beroepsorganisatie] zijn tevens aangesloten bij Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder aangesloten is bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over het geschil.

Ontvankelijkheid

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder en ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] zijn partijen niet tot een oplossing gekomen.

Het griffiegeld is binnen de daarvoor gestelde termijn door klaagster voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart het geschil ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt als volgt.

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat op de patiëntenkaart een notitie staat van tandarts E, met datum 16 augustus 2017: element 46 wortelcariës en element 47 mogelijk beginnende cariës. Nu deze indicatie reeds enige tijd eerder door een collega werd gesteld, had verweerder deze indicatiestelling en het beoogde behandelplan met klaagster moeten afstemmen. Door dit na te laten en element 47 te behandelen zonder toestemming van klaagster heeft verweerder gehandeld in strijd met de professionele norm. De Geschilleninstantie acht dit klachtonderdeel gegrond.

De notitie de dato 16 augustus 2017 op de patiëntenkaart rept over mogelijk beginnende cariës. Verweerder heeft echter, getuige de door hem gebruikte techniek en materialen, een grotere aantasting gevonden en een diepe vulling moeten maken in element 47. Alhoewel na deze behandeling pijnklachten zijn ontstaan, meent de Geschilleninstantie dat de behandeling van element 47 door verweerder technisch conform de professionele standaard is uitgevoerd. Dat later een wortelkanaalbehandeling noodzakelijk bleek is het gevolg van de diepte van de carieuze aantasting en daarmee omvang van de restauratie en niet van onjuist tandheelkundig handelen door verweerder.

Door zonder haar instemming element 47 te behandelen is aan klaagster op 30 april 2018 het maken van een weloverwogen keuze ontnomen. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid had het voortschrijdende cariësproces klaagster op een later moment genoodzaakt tot de keuze tussen een wortelkanaalbehandeling (behoud van de kies) en extractie (verlies van de kies).

De Geschilleninstantie Mondzorg merkt hierbij op dat indien klaagster de tandarts pas had geconsulteerd als zij pijnklachten had gekregen aan element 47, het denkbaar is dat endodontische behandeling en daarmee behoud van de kies een gepasseerd station zou zijn en alleen medisch ingrijpen door een kaakchirurg en extractie van de kies nog mogelijk zou zijn geweest.

Uit hetgeen ter zitting verklaard is evenals het feit dat klaagster de kies later, na voorlichting en bedenktijd, endodontisch heeft laten behandelen heeft de Geschillencommissie de overtuiging verkregen dat klaagster element 47 niet wilde verliezen en de kosten gemoeid met een endodontische behandeling had moeten maken.

Nu de Geschilleninstantie Mondzorg vaststelt dat verweerder de behandeling lege artis heeft uitgevoerd zal de vordering voor het overige worden afgewezen. De Geschilleninstantie Mondzorg is zich bewust dat klaagster na behandeling van element 47 pijn en ongemak heeft geleden. Zij betreurt dit maar stelt tegelijkertijd vast dat dit soort complicaties -hoe vervelend ook- voorkomen en de professionele uitvoering van deze behandeling niet raken.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- De klacht voor zover deze betreft het ontbreken van toestemming tot behandelen gegrond is;
- Een schadevergoeding ten bedrage van € 144,07, zijnde de kosten van de vulling a € 69,07 vermeerderd met het door klagster betaalde griffiegeld, wordt toegewezen;
- De vordering voor het overige afwijst.

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,
Bunnik, 15 maart 2019